

“मीठे बच्चे- अरु सङ्ग तोडेर एक सँग जोड, भाइ-भाइको दृष्टिले हेर्यो भने देह देखेछैनौ, दृष्टिबिग्रिदैन्, वाणीमा तागत रहनेछ।”

प्रश्न:- बाबा बच्चाहरूको ऋणी (कर्जदार) हुनुहुन्छ वा बच्चाहरू बाबाको?

उत्तर:- तिमी बच्चाहरू त अधिकारी हौ, बाबा तिम्रो ऋणी हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले दान दियो भने एकको सयगुणा बाबाले दिनु पर्ने हुन्छ। ईश्वर अर्थ तिम्रो जे दिन्छौ, अर्को जन्ममा त्यसको फल मिल्छ। तिम्रो चामल मुटु ठी दिएर विश्वको मालिक बन्छौ, त्यसैले तिमी कति विशालदिल हुनुपर्छ। मैले बाबालाई दिएँ, यो ख्याल पनि कहिल्यै आउनु हुँदैन।

ओम् शान्ति। म्युजियम, प्रदर्शनीमा सम्झाउनु छ- यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। समझदार त मात्र तिमी नै छौ, त्यसैले सबैलाई कति सम्झाउनुपर्छ- यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो। सबै भन्दा धेरै सेवास्थान हो संग्रहालय। त्यहाँ धेरै आउँछन्, राम्रो सेवाधारी बच्चाहरू थोरै छन्। सबै सँटरहरू सर्भिस स्टेशन हुन्। दिल्लीमा लेखिएको छ आध्यात्मिक संग्रहालय। यसको पनि ठीक अर्थ निस्किएन। धेरै मानिसहरू प्रश्न सोध्छन् तिमीहरूले विश्वको के सेवा गरिरहेका छौ? भगवानुवाच छ नि- यो हो जङ्गल। तिमी यस समय संगममा छौ। न जङ्गलका हौ, न बगैँचाका हौ। अब बगैँचामा जाने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। तिमीले यस रावण राज्यलाई राम राज्य बनाइरहेका छौ। तिमिसँग प्रश्न सोध्छन्- यत्रो खर्च कहाँबाट आयो? भन, हामी बी. के. नै गर्छौं। राम राज्यको स्थापना भइरहेको छ। तपाईं थोरै दिन आएर बुझ्नुस्- हामी के गरिरहेका छौं, हाम्रो लक्ष्य उद्देश्य के हो? उनीहरूले राज्यसत्तालाई मान्दैनन्, त्यसैले राजाहरूको राजाई खतम गरिदिएका छन्। यस समय उनीहरू पनि तमोप्रधान बनेका छन्, त्यसैले राम्रो लाग्दैनन्। उनीहरूको पनि ड्रामा अनुसार दोष छैन। जे ड्रामामा छ त्यो हामी पार्ट बजाउँछौं। कल्प-कल्प बाबाद्वारा स्थापनाको यो पार्ट चल्यो। खर्च पनि तिमी बच्चाहरूले नै गर्छौं, आफ्नो लागि। श्रीमत अनुसार आफ्नो खर्च गरेर आफ्नो लागि सत्ययुगी राजधानी बनाइरहेका छौ, अरु कसैलाई पनि थाहा छैन। तिम्रो नाम प्रसिद्ध छ अज्ञात योद्धा। वास्तवमा त्यस सेनामा अज्ञात योद्धा कोही हुँदैनन्। सिपाहीहरूको रजिस्टर रहन्छ। जसको नाम नम्बर रजिस्टरमा नहोस्, यस्तो हुन सक्दैन। वास्तवमा अज्ञात योद्धा तिमी हौ। तिम्रो कुनै रजिस्टरमा नाम छैन। तिमिसँग कुनै हतियार आदि छैन। यसमा शारीरिक हिंसा त होइन। योगबलबाट तिमी विश्वमाथि विजय पाउँछौ। ईश्वर सर्व शक्तिमान् हुनुहुन्छ नि। यादबाट तिमीले शक्ति लिइरहेका छौ। सतोप्रधान बन्नको लागि तिमी बाबासँग योग लगाइरहेका छौ। तिमी सतोप्रधान बन्यौ भने राज्य पनि सतोप्रधान चाहिन्छ। त्यो तिमीले श्रीमतमा स्थापना गर्छौ। गुप्त उनीहरूलाई भनिन्छ, जो भएर पनि देखिनमा आउँदैनन्। तिमी शिवबाबालाई पनि यी आँखाले देख्न सक्दैनौ। तिमी पनि गुप्त छौ भने शक्ति पनि तिमीले गुप्त रूपमा लिइरहेका छौ। तिमी सम्झन्छौ- हामी पतितबाट पावन बनिरहेका छौ र पावनमा नै शक्ति हुन्छ। तिम्रो सत्ययुगमा सबै पावन हुन्छौ। उनीहरूको नै ८४ जन्मको कहानी बाबाले बताउनुहुन्छ। तिमीले बाबासँग शक्ति लिएर, पवित्र बनेर फेरि पवित्र दुनियाँमा राज्य-भाग्य गर्नेछौ। बाहुबलबाट कहिल्यै कसैले विश्वमाथि विजय पाउन सकिँदैन। यो हो योगबलको कुरा। उनीहरू लड्छन्, राज्य तिम्रो हातमा आउँछ। बाबा सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ भने उहाँबाट शक्ति मिल्नुपर्छ। तिमी बाबालाई र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई पनि जानेका छौ। तिम्रो जानेका छौ- हामी नै स्वदर्शन चक्रधारी हौं। यो सबैलाई स्मृति रहँदैन। तिमी बच्चाहरूलाई स्मृति रहनुपर्छ किनकि तिमी बच्चाहरूलाई नै यो ज्ञान मिल्छ। बाहिरका त कसैले पनि बुझ्न सक्दैनन् त्यसैले सभामा बसाइँदैन। पतित-पावन बाबालाई सबैले बोलाउँछन्, तर आफूलाई पतित कसैले सम्झदैनन्, यतिकै गायन गरिरहन्छन्- पतित-पावन सीताराम। तिमी सबै हौ सजनी, बाबा हुनुहुन्छ साजन। उहाँ आउनुहुन्छ नै सबैको सद्गति गर्न। तिमी बच्चाहरूको श्रृंगार गराउनुहुन्छ। तिम्रीलाई डबल इन्जिन मिलेको छ। रोल्स रायल्समा (एक प्रकारको महंगो कार) इन्जिन धेरै राम्रो हुन्छ। बाबा पनि त्यस्तै हुनुहुन्छ। भन्छन् पतित-पावन आउनुहोस्, हामीलाई पावन बनाएर साथमा लैजानुहोस्। तिमी सबै शान्तिमा बसेका छौ। कुनै झगडा आदि बजाउँदैनौ। मेहनतको कुरा छैन। हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गरिराख, जो मिल्छन् उनीहरूलाई मार्ग बताइराख। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरो वा लक्ष्मी-नारायण, राधा-कृष्ण आदिका जो भक्त छन्, उनीहरूलाई यो दान दिनु छ, व्यर्थ गुमाउनु छैन। पात्रलाई नै दान दिइन्छ। पतित मनुष्यहरू, पतितलाई नै दान दिइरहन्छन्। बाबा हुनुहुन्छ सर्वशक्तिमान्, उहाँबाट तिमी शक्ति लिएर उत्तम

बन्छौ। रावण जब आउँछ त्यस समय पनि संगम हुन्छ- त्रेता र द्वापरको। यो संगम हो कलियुग र सत्ययुगको। ज्ञान कति समय र भक्ति कति समय चल्छ- यो सबै कुरा तिमीले बुझेर अरूलाई बुझाउनु छ। मुख्य कुरा हो बेहदका बाबालाई याद गर्नु। जब बेहदका बाबा आउनुहुन्छ तब विनाश पनि हुन्छ। महाभारत लडाईं कहिले लाग्यो? जब भगवानले राजयोग सिकाउनु भएको थियो। समझमा आउँछ नयाँ दुनियाँको आदि, पुरानो दुनियाँको अन्त्य अर्थात् विनाश हुनु छ। दुनियाँ घोर अन्धकारमा छ, अब उनीहरूलाई जगाउनु छ। आधाकल्पदेखि सुतिरहेका छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर भाइ-भाइको दृष्टिले हेर। जब तिमीले कसैलाई ज्ञान दिन्छौ भने तिमी वाणीमा लागत आउँछ। आत्मा नै पावन र पतित बन्छ। आत्मा पावन बन्दो भने शरीर पनि पावन मिल्छ। अहिले त मिल्न सक्दैन। पावन सबैलाई बन्नु छ। कोही योगबलबाट, कोही सजायबाट। मेहनत छ यादको यात्राको। बाबा अभ्यास पनि गराइरहनुहुन्छ। जहाँ जाँदा पनि बाबाको यादमा जाऊ। जसरी पादरीहरू शान्तिमा क्राइस्टको यादमा जान्छन् र क्राइस्टलाई याद गर्छन्। हिन्दूहरूले त अनेकौंलाई याद गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- एक बाबा सिवाय अरू कसैलाई याद नगर। बेहदका बाबाबाट हामी मुक्ति र जीवन मुक्तिको हकदार बन्छौं। सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्छ। सत्ययुगमा सबै जीवन मुक्तिमा थिए, कलियुगमा सबै जीवनबन्धमा छन्। यो कसैलाई पनि थाहा छैन, यो सबै कुरा बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। बच्चाहरूले फेरि बाबाको प्रत्यक्षता गर्छन्। सबै तर्फ चक्कर लगाउँछन्। तिमी कर्तव्य हो मनुष्य मात्रलाई यो सन्देश दिनु- यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो। बेहदका बाबा बेहदको वर्सा दिन आउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई एकलाई याद गर्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। पाप काटिनेछ। यो हो सच्चा गीता, जुन बाबाले सिकाउनुहुन्छ। मनुष्य मतबाट गिरेका हौ, भगवानको मर्तबाट तिमी वर्सा लिइरहेका छौ। मूल कुरा हो- उठ्दा-बस्दा, हिँड्दा-डुल्दा बाबालाई याद गरिराख र परिचय दिइराख। ब्याज त तिमी पासमा छ, फ्री दिँदा हर्जा छैन, तर पात्र हेरेर। बाबा बच्चाहरूलाई उल्हना दिनुहुन्छ- तिमी लौकिक पितालाई याद गर्छौ तर म पारलौकिक पितालाई चाहिँ भुल्छौ। लाज लाग्दैन! तिमी नै पवित्र प्रवृत्ति मार्गको गृहस्थ व्यवहारमा थियौ, फेरि अब बन्नु छ। तिमी हौ भगवानका सौदागर। आफूभित्र हेर- बुद्धि कहीं भइकिन त भइकिन्न? बाबालाई कति समय याद गरें? बाबा भन्नुहुन्छ- अरू सङ्ग तोडेर एकसँग सङ्ग जोड। भूल गर्नु हुँदैन। यो पनि सम्झाइएको छ- भाइ-भाइको दृष्टिले हेर्न भने देह देखे छैनौ। दृष्टि खराब हुने छैन। उँच लक्ष्य छ नि। यो ज्ञान अहिले नै तिमीलाई मिल्छ। भाइ-भाइ त सबैले भन्छन्, मनुष्यहरूले भन्दछन्- ब्रदरहुड। यो त ठीक छ। परमपिता परमात्माका हामी सन्तान हौं। फेरि यहाँ किन बसेका छौ? बाबा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ, त्यसैले यसरी-यसरी सम्झाउँदै उन्नति गर्दै जाऊ। बाबालाई सेवाधारी बच्चीहरू धेरै चाहिएको छ। सेवा केन्द्रहरू खुल्दै जान्छन्। बच्चाहरूलाई शोख छ, सम्झन्छन्- धेरैको कल्याण हुन्छ। तर सम्हाल्नेवाला टिचर पनि राम्रो महारथी चाहिन्छ। टीचरहरू पनि नम्बरवार छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- जहाँ लक्ष्मी-नारायणको मन्दिर होस्, शिवको मन्दिर होस्, गंगाको किनार होस्, जहाँ धेरै भीड हुन्छ त्यहाँ सेवा गर्नुपर्छ। सम्झाऊ- भगवान् भन्नुहुन्छ काम महाशत्रु हो। तिमी श्रीमत अनुसार सेवा गरिराख। यो तिमी ईश्वरीय परिवार हो, यहाँ ७ दिन भट्ठीमा आएर परिवारसँग रहन्छौ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ। बेहदका बाबा, जसबाट तिमी पदमापदम भाग्यशाली बन्छौ। दुनियाँलाई थाहा छैन- भगवानले पनि पढाउन सक्नुहुन्छ। यहाँ तिमी पढ्छौ भने तिमीलाई कति खुशी हुनुपर्छ। हामी उच्चभन्दा उच्च ज्ञानको लागि पढिरहेका छौं। कति विशाल दिल हुनुपर्छ। बाबा माथि तिमी ऋण चढाउँछौ। ईश्वर अर्थ जो दिन्छौ, त्यसको रिटर्न अर्को जन्ममा लिन्छौ नि। बाबालाई तिमीले सबैथोक दियो भने बाबाले पनि सबै थोक दिनुपर्छ। मैले बाबालाई दिएँ, यो कहिल्यै पनि ख्याल आउनुहुँदैन। धेरैलाई मनमा चल्छ- हामीले यत्रो दियो, हाम्रो खातिर किन भएन? तिमी चामल मुट्ठी दिएर विश्वको बादशाही लिन्छौ। बाबा त दाता हुनुहुन्छ नि। राजाहरू रोयल हुन्छन्, पहिलो पटक भेट गर्दा नजराना (उपहार) दिन्छन्, तर उनीहरूले कहिल्यै हाँतमा लिँदैनन्। सचिव तर्फ ईशारा गर्छन्। त्यसैले शिवबाबा जो दाता हुनुहुन्छ उहाँले कसरी लिनुहुन्छ? उहाँ बेहदका बाबा हुनुहुन्छ नि। उहाँको अगाडि तिमी नजराना राख्छौ। तर बाबा त बदलामा सौगुणा दिनुहुन्छ। त्यसैले मैले दिएँ- यो ख्याल कहिल्यै पनि आउनुहुँदैन। सदैव सम्झ हामी त लिन्छौं। वहाँ तिमी पदमपति बन्छौ। तिमी यथार्थमा पदमापदम भाग्यशाली बन्छौ। धेरै बच्चाहरू विशालदिल पनि छन् भने कति कन्जुस पनि छन्। बुझ्दै बुझ्दैनन् कि हामी पदमापदमपति बन्नेछौं, हामी धेरै सुखी बन्छौं। जब परमात्मा बाबा गैर हाजिर हुनुहुन्छ तब इनडाइरेक्ट अल्पकालको लागि फल दिनुहुन्छ। जब हाजिर हुनुहुन्छ भने २१ जन्मको लागि दिनुहुन्छ। गायन पनि छ- शिवबाबाको भण्डारा भरपुर। हेर, धेरै बच्चाहरू छन्, कसैलाई पनि यो थाहा छैन कि कसले के दिन्छ? बाबा जान्नुहुन्छ या बाबाको गोथरी (ब्रह्मा)ले जान्नुहुन्छ, जसमा बाबा रहनु हुन्छ- एकदम साधारण। यसकारण बच्चाहरू यहाँबाट बाहिर निस्किएपछि त्यो नशा गुमि हुन्छ। ज्ञान योग

छैन भने खिट-खिट चलिरहन्छ। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई पनि मायाले हराइदिन्छ। मायाले बेमुख गरिदिन्छ। शिवबाबा, जसको पासमा तिमी आउँछौ, उहाँलाई तिमी याद गर्न सक्दैनौ! भित्र अथाह खुशी हुनुपर्छ। त्यो दिन आयो आज, जसको लागि भन्ने गथ्यौं— हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरकै बन्नेछौं। भगवानले आएर गोद लिनुभयो भने कति खुशनसीब भनिन्छ। कति खुशीमा रहनुपर्छ। तर मायाले खुशी गुमाइदिन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) भगवानले हामीलाई गोद लिनु भएको छ, उहाँ नै हामीलाई टिचर बनेर पढाइरहनु भएको छ— आफ्नो पद्मापद्म भाग्यको स्मरण गरेर खुशीमा रहनु छ।

२) हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, यो दृष्टि पक्का गर्नु छ। देहलाई हेर्नु छैन। भगवानसँग सौदा गरे पछि फेरि बुद्धिलाई भड्काउनु छैन।

वरदानः— आफ्ना सूक्ष्म कमजोरीहरूलाई चिन्तन गरेर परिवर्तन गर्ने स्वचिन्तक भव केवल ज्ञानको प्वाइन्ट दोहोर्याउनु, सुन्नु वा सुनाउनु नै स्वचिन्तन होइन। स्वचिन्तन अर्थात् आफ्ना सूक्ष्म कमजोरीहरूलाई, आफ्ना साना-साना गल्तीहरूलाई चिन्तन गरेर मेटाउनु, परिवर्तन गर्नु— यही हो स्व-चिन्तक बन्नु। ज्ञानको मनन त सबै बच्चाहरूले धेरै राम्रो गर्छन् तर ज्ञानलाई स्वयंप्रति प्रयोग गरेर धारणा स्वरूप बन्नु, स्वयंलाई परिवर्तन गर्नु— यसको नम्बर फाइनल रिजल्टमा मिल्छ।

स्लोगनः— हर समय गर्ने-गराउनेवाला बाबा याद रह्यो भने मैपनको अभिमान आउन सक्दैन।